

Ο γλύπτης Γιαννούλης Χαλεπάς

Ἡ δὴμιγος αὕτη καλλιτεχνικὴ παραγωγὴ τοῦ πνευματικῶς ἀναβιώσαντος καλλιτέχνητος παρουσιάζει τὴν ἔμπνευσιν τῆς εἰς μίαν τόσῳ περιέργῳ, ὅσῳ καὶ ἱκανοποιητικὴν ἔντασιν. Ὁ κ. Γ. Μαρίνος ὅστις ἀπὸ τριετίας ἀπέστειλε μηνιαίως 25 δρ. ὑπὲρ τοῦ ἀτυχοῦς γλύπτου εἰς τὴν ἀδελφὴν του, ἔστειλεν ἤδη 250 δραχμὰς. Ἀς ἐλπίσωμεν ὅτι ἡ διάνοια τοῦ ἐπιφανοῦς γλύπτου διανοιγομένη ὁλογὲν εἰς τὸ φῶς, θὰ μᾶς δώσῃ νέα μεγάλα ἔργα, ἀντάξια τῶν ἔργων τῆς πρώτης καλλιτεχνικῆς του ὁρμῆς.

— Διωρίσθη καθηγητὴς τῆς ρυθμολογίας ἐν τῇ σχολῇ τῶν Καλῶν Τεχνῶν ὁ ἀρχιτέκτων κ. Δ. Τσιπούρας.

— Ἐψηφίσθη εἰς τὴν Βουλὴν νόμος διαρρυθμίσεως καὶ ἀναδιοργανώσεως τῆς Ἑθνικῆς Πινακοθήκης.

Διὰ τοῦ νόμου τούτου ἡ πρὸς ἐπίβλεψιν τῆς Πινακοθήκης ἐπιτροπὴ καταργεῖται ἀντικαθισταμένη δι' ἑπταμελοῦς διαχειριστικῆς ἐπιτροπῆς, καθίσταται δὲ καὶ πενταμελὲς καλλιτεχνικὸν συμβούλιον, ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ σχολείου τῶν Καλῶν Τεχνῶν ὡς Προέδρου, τοῦ διευθυντοῦ τῆς Πινακοθήκης ὡς εἰσηγητοῦ, ἐνὸς καθηγητοῦ τῆς γλυπτικῆς, ἐνὸς ἐξ ἐπαγγέλματος ζωγράφου καὶ ἐνὸς φιλοτέχνου.

Καθορίζεται ἡ ἀναγραφή κατ' ἔτος εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν κονδυλίου 30,000 δρ. πρὸς πλουτισμὸν τῆς Πινακοθήκης δι' ἔργων ζωγραφικῆς, γλυπτικῆς, χαρακτικῆς, διακοσμητικῶν τεχνῶν καὶ ἐκμαγείων. Ἀσμβάνεται δὲ πρόνοια ὅπως τὸ ἥμισυ τοῦ ποσοῦ τούτου διατίθεται διὰ σύγχρονα Ἑλληνικὰ ἔργα.

Τὸ προσωπικὸν τῆς Ἑθνικῆς Πινακοθήκης ὀρίζεται ὅτι θ' ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ διευθυντοῦ, τοῦ γραμματέως, τοῦ ἐπιμελητοῦ καὶ πέντε συντηρητῶν.

Ὅρίζεται ἐπίσης ὅτι ἡ Πινακοθήκη θὰ περιλαμβάνῃ: α') ἀρχαῖα ἔργα ζωγραφικῆς προσερχόμενα ἐκ τῶν ἀνὰ τὸ Κράτος ἀνασκαφῶν ἢ ἐξ ἀγορῶν καὶ δωρεῶν, β') ἔργα ζωγραφικῆς Βυζαντινῆς καὶ Χριστιανικῆς τέχνης μέχρι τῆς Ἀναγεννήσεως, γ') ἔργα ζωγραφικῆς καὶ γλυπτικῆς συγχρόνων Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν, δ') ἔργα χαρακτικῆς ἀπὸ τῆς Ἀναγεννήσεως μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων, ε') ἔργα τῶν διακοσμητικῶν τεχνῶν ἀπὸ τῆς Ἀναγεννήσεως μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων καὶ ζ') ἐκμαγεῖα ἐξεχόντων ἔργων πάντων τῶν αἰώνων.

Ἡ Πινακοθήκη θὰ περιλαμβάνῃ καὶ ἐργαστήριον συντηρήσεως καὶ ἐπισκευῆς παλαιῶν εἰκόνων εἴτε εἰς αὐτὴν ἀνηκουσῶν εἴτε καὶ εἰς ἄλλα δημόσια ἱδρύματα ἢ δημοτικά ἢ κοινοτικά ἢ καὶ εἰς μοναστήρια καὶ ναοὺς.

Κατόπιν ἀδείας τοῦ διευθυντοῦ τῆς Πινακοθήκης, θὰ ἐπιτρέπεται ἡ ἀντιγραφὴ ἔργων περιλαμβανομένων εἰς αὐτήν.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Πινακοθήκης δύναται νὰ μεταβῇ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν εἴτε χάριν πλουτισμοῦ τῆς Πινακοθήκης εἴτε πρὸς μελέτην τῶν ἀφορώτων εἰς τὴν ὁργάνωσιν καὶ λειτουργίαν αὐτῆς. Ἐπίσης οἱ ἐπιμεληταὶ καὶ οἱ συντηρηταὶ τῆς Πινακοθήκης δύνανται νὰ ἀποστέλλωνται ἐντὸς τοῦ Κράτους πρὸς ἐκτέλεσιν ἐργασιῶν συντηρήσεως ἢ ἐπισκευῆς παλαιῶν ἔργων ζωγραφικῆς.

— Ὁ κ. Ν. Γεωργαντῆς ἐκτελεῖ μνημεῖον τοῦ Πέτρου Βλάχου, τὸ ὁποῖον κοσμεῖ συμβολικὸς ἄγγελος φυσικοῦ μεγέθους κρατῶν ἐν ἀναγλίφῳ μορφὴν κορασίδος καὶ ρίπτων κρῖνον ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐπίσης ἐργάζεται εἰς μνημεῖον τοῦ Ρίτσου, τὸ ὁποῖον διακρίνεται διὰ τὸν συγχρονισμόν τῆς παραστάσεως τοῦ νεκροῦ, ὁλοσώμου καθημένου ἐπὶ ἔδρας. Ἐκτὸς αὐτῶν ἀσχολεῖται εἰς δημιουργικὸν φανταστικὸν ἔργον «Μετὰ τὸν ζυγόν», μιᾶς κεκλιμένης κεφαλῆς ἐν θλίψει, ἣν ἐκφράζουν κυρίως, καίτοι κλειστοί, οἱ ὀφθαλμοί.

— Ἐν Λονδίνῳ ἡ δεσποινὶς Χαρίκλεια Ἀλεξανδρίδου διοργάνωσεν ἐκθεσιν περιλαμβανούσαν τεσσαράκοντα ἔργα τῆς. Ἐξ αὐτῶν περισσότερα εἶνε τὰ τοπεῖα, ἄλλα μὲν παραθαλάσσια τῆς Βρετανίας καὶ ἄλλα χαρακτηριστικὰ γωνία τοῦ κήπου τοῦ Λουξεμβούργου. Εἰς τὰ πρῶτα ἡ γραμμὴ εἶνε δυνατὴ μὲν, ἀλλ' ἀτελείωτη, ὁ χρωματισμὸς ἐκφραστικὸς, ἀλλὰ στοιχειώδης. Τὰ δευτέρα εἶνε περισσότερον ἐπιτυχή. Ἔχουν μίαν ἡμερὴν μελαγχολικὴν ἔκφρασιν. Δύο-τρία ἐσωτερικὰ ἐκκλησίας, τὰ ὁποῖα ἐκθέτει, προσοδίδουν μίαν βαθεῖαν θρησκευτικὴν μυστικοπάθειαν, αἱ δὲ προσωπογραφίαι—τέσσαρες ἐν ὅλῳ—εἶνε ἐλεύθερα ζωγραφισμένα, μὲ μίαν ψυχικὴν μᾶλλον ἢ τεχνικὴν ἀποτύπωσιν.

ΜΟΥΣΙΚΗ

Τὸ πρόγραμμα τῆς τετάρτης συναυλίας τῆς Ὁρχήστρας τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν ἦτο πολὺ ἐνδιαφέρον. Ἦρχισε μὲ τὴν δευτέραν συμφωνίαν τοῦ Ρώσσου μουσουργοῦ Μπρορντίν, καὶ ἄλλοτε παιχθεῖσαν, ἡ ὁποία δὲν ἔκαμε τὴν ἐντύπωσιν, ἥς ἦτο ἀξία, μὲ τὴν χαρακτηριστικὴν βαρύθυμον σλαβικὴν ἔμπνευσιν, σύνθεσις ἀναγομένη εἰς τὴν φαντασίαν μᾶλλον τοῦ συμφωνικοῦ ποιήματος παρὰ εἰς τοὺς αὐστηροὺς κανόνας τῆς Συμφωνίας. Τὸ scherzo τῆς Συμφωνίας εἶνε πρωτότυπον, γραμμικὸν εἰς γοργοτάτην τετραμερῇ ὁγῶγῃ. Τὸ δὲ andante διακρίνεται διὰ τὴν γλυκυτάτην μελωδίαν του. ἦν ποικίλλουν δραματικὰ ἐπεισόδια. Κατόπιν ἡ ὁρχήστρα ἔπαιξε μὲ ἐξαιρετικὴν προσοχὴν τρεῖς ἑλληνικὰς Μουσικὰς εἰκόνας τοῦ διευθυντοῦ τῆς κ. Ἀρμ. Μαροῦ. Δὲν εἶνε πρώτη φορὰ ποὺ ἐπαίχθησαν αἱ δύο ἐξ αὐτῶν, τὸ Μοιρολόγι καὶ τὸ Πάσχα ἐν Ἀττικῇ, ἀλλ' ἠκούσθησαν καὶ πάλιν πολὺ εὐχαρίστως. Τὸ Μοιρολόγι εἶνε ἐν πένθιμον ἄσμα τῆς Θεσσαλίας· ὁ πυρὴν τῆς μελωδίας αὐτῆς εἶνε πολὺ βραχὺς, ἀλλ' ὁ συνθέτης τὸν ἀνέπτυξε, προσ